

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Liber Hoseæ, Hebraice [...]

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

LIBER HOSEÆ,
 HEBRAÏCE הושע
 CAPUT I. א

דבר יהוה אשר היה אל הושע בן בארי בימי עזיהו
 יותם אחיו חזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם
 בן יואש מלך ישראל: תחלת דבר יהוה בהושעו יאמר
 יהוה אל הושע לך קח לך אשת זנונים וילדי זנונים כי
 זנה תזנה הארץ מאחרי יהוה: וילך ויקח את גמר בת
 דבלים ותהר ותלד לו בן: ויאמר יהוה אליו קרא שמו
 ירעאל כי עור מעט ופקדתי את דמי ירעאל על בית
 יהוה והשבת ממלכות בית ישראל: והיה ביום ההוא ה
 ושברתי את קשת ישראל בעמק ירעאל: ותהר עוד
 ותלד בתו יאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא אוסף
 עוד ארחם את בית ישראל כי נשא אשא להם: ואת
 בית יהודה ארחם והושעתים ביהוה אלהיהם
 ולא אושיעם בקשר ובחרב ובמלחמה בסוסים
 ובפרשים: ותגמל את לא רחמה ותהר ותלד
 בן: ויאמר קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמיו ואנכי
 לא אהיה לכם:

*Fussu Dei
 Prophetu
 uxorem
 ducit forni-
 cationibus
 deditam.
 tresque ex
 ea liberos
 tollit, at-
 que iis fa-
 tidica no-
 mina im-
 ponit: sub
 qua imagi-
 ne idolola-
 triam Is-
 raelis, im-
 minens (que
 ipsis triste
 repudium
 & exi-
 tium pro-
 ponit.*

והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד
 ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם
 יאמר להם בני אל חי: ונקבצו בני יהודה ובני
 ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן הארץ כי
 גדול יום ירעאל: אמרו לאחיהם עמי ולאחותיהם
 רחמה: ריבו באמנם ריבו כי היא לא אשתי
 ואנכי לא אישה ותסר זנוניה מפניה ונאפוניה
 פן אפשימנה ערמה והצגתיה ה
 ביום

*Cap. II.
 Arguit
 Deus Is-
 raellem
 summa in-
 gratitudi-
 nis & per-
 fidia, seque
 eos rejectu-
 rum com-
 minatur:
 tandem au-
 tem ad ul-
 teriora
 tempora*

הפסוק
 במרכב
 סיני

*descendens,
fœdus &
connubium
aeternum
fese cum
populo suo
initurum
sponder.*

ביום הולדה ושמתייה כמדבר ושתיה כארץ ציה
 6 והמתייה בצמא: ואת בניה לא ארחם כי בני זנונים
 7 המה: כי זנתה אמם הוכישה הורתם כי אמרה אלכה
 אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני
 8 ושקווי: לכן הנני שך את דרכך בסירים וגרדתי את
 9 גרדה ונתיבותיה לא תמצא: ורדפה את מאהביה
 ולא תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה
 י ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אזמעתה: והיא
 לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן והתירוש והיצהר
 11 וכסף הרביתי לה וזהב עשו לבעל: לכן אשוב ולקחתי
 דגני בעתו ותירושי במועדו והצלתי צמרי ופשתי
 12 לכפות את ערותה: ועתה אגלה את נבלתה לעיני
 13 מאהביה ואיש לא יצילנה מידי: והשבתי כל משושה
 14 חנה חרשה ושבתה וכל מועדה: והשמתי גפנה
 ותאנתה אשר אמרה אתנה המה לי אשר נתנודלי
 15 מאהבי ושמתיים ליער ואכלתם חית השרה: ופקרתי
 עליה את ימי הבעלים אשר תקטיר להם ותער נזמה
 וחליתה ותלך אחרי מאהביה ואתי שכחה נאם יהוה:
 16 לכן הנרה אנכי מפתייה והלכתייה המדבר ודברתי על
 17 לבה: ונתתי לה את כרמיה משם ואת עמק עכור
 לפתח תקוה וענתה שמה כימי נעוריה וכיום עלותה
 18 מארץ מצרים: והיה ביום ההוא נאם יהוה
 19 תקראי אישי ולא תקראי ליעוד בעלי: והסרת י את
 כ שמות הבעלים מפיה ולא יזכרו עוד בשמם: וכרתי
 להם ברית ביום ההוא עם חית השרה ועם עוף השמים
 ורמש האדמה וקשרת וחרב ומלחמה אשבור מן
 21 הארץ והשכבתים לבטח: וארשתך לי לעולם
 וארשתך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים:
 וארשתך

והיה ²² ²³ וארשתוך לי באמונה וידעת את יהוה: ²⁴ ער כאן

ביום ההוא אענה נאם יהוה אענה את השמים והם

יענו את הארץ: והארץ תענה את הדגן ואת התירוש ²⁴

ואת היצהר והם יענו את יורעאל: וזרעתיה לי בארץ כה

ורחמתי את לא רחמה ואמרם ללא עמי עמי אתה

והוא יאמר אלהי:

א ^א ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אשה אהבת רע ^א Cap. III.

ומנאפת כאהבת יהוה את בני ישראל והם פנים אל- ^{Rursus sub emblemata adultera domi à}

אלהים אחרים ואתבי אשישי ענבים: ואכרה לי ^{conjuges de- ferta, tri- stem populi statum de- pingit.}

בחמשה עשר כסף וחמור שערים ולתך שערים: ואמר ^{conjuges de- ferta, tri- stem populi statum de- pingit.}

אליה ימים רבים תשבי לי לא רזוני ולא תהי לאיש ^{conjuges de- ferta, tri- stem populi statum de- pingit.}

וגם אני אלקך: כיו ימים רבים ישבו בני ישראל אין ^{conjuges de- ferta, tri- stem populi statum de- pingit.}

מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפודות רפים:

אחר ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה ה

אלהיהם ואת דויד מלכם ופחדו אל יהוה

ואל טובו באחרית הימים:

א ^א שמעו דבר יהוה בני ישראל כיריב ליהוה עם ^א Cap. IV.

ישבי הארץ כי אין אמת ואין חסד ואין דעת אלהים ^{Causam tam gravis iudicii ex- ponit, gra- vissima po- puli pecca- ta & sce- lera, atque neglectum religionis, tam apud sacerdotes, quam apud plebem.}

בארץ: אלה וכחש ורצח וזנוב ונאף פרצו ודמים ^{Causam tam gravis iudicii ex- ponit, gra- vissima po- puli pecca- ta & sce- lera, atque neglectum religionis, tam apud sacerdotes, quam apud plebem.}

כדמים נגעו: על כן תאכל הארץ ואמלל כל יושב ^{Causam tam gravis iudicii ex- ponit, gra- vissima po- puli pecca- ta & sce- lera, atque neglectum religionis, tam apud sacerdotes, quam apud plebem.}

בה בחית השרה ובעוף השמים וגם דגי הים יאספו: ^{Causam tam gravis iudicii ex- ponit, gra- vissima po- puli pecca- ta & sce- lera, atque neglectum religionis, tam apud sacerdotes, quam apud plebem.}

אך איש אל ירב ואל יוכח איש ועמך כמריבי כהן: ^{Causam tam gravis iudicii ex- ponit, gra- vissima po- puli pecca- ta & sce- lera, atque neglectum religionis, tam apud sacerdotes, quam apud plebem.}

וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה ודמיתי אמך: ה

נרמו עמי מבלי הדעת כי אתה הדעת מאסרת ^{Causam tam gravis iudicii ex- ponit, gra- vissima po- puli pecca- ta & sce- lera, atque neglectum religionis, tam apud sacerdotes, quam apud plebem.}

ואמאסאך מכהן לי ותשבה תורת אלהיך אשכח ^{Causam tam gravis iudicii ex- ponit, gra- vissima po- puli pecca- ta & sce- lera, atque neglectum religionis, tam apud sacerdotes, quam apud plebem.}

בניך גם אני: כרבם כן חטאו לי כבודם בקלון אמר: ^{Causam tam gravis iudicii ex- ponit, gra- vissima po- puli pecca- ta & sce- lera, atque neglectum religionis, tam apud sacerdotes, quam apud plebem.}

חטאת עמי יאכלו ואל עונם ישאו נפש: והיה כעם ^{Causam tam gravis iudicii ex- ponit, gra- vissima po- puli pecca- ta & sce- lera, atque neglectum religionis, tam apud sacerdotes, quam apud plebem.}

ככהן ופקדתי עליו דרכיו ומעלליו אשיב לו: ואכלו ^{Causam tam gravis iudicii ex- ponit, gra- vissima po- puli pecca- ta & sce- lera, atque neglectum religionis, tam apud sacerdotes, quam apud plebem.}

ולא

ולא ישבעו הזנו ולא יפרצו כי את יהוה עזבו לשמר :
 11 זנות ויין ותירוש יקח לב : עמי בעצו ישאל ומקלו יגיד קמץ ביד
 12 לו כירוח זנונים התעה ויזנו מתחת אלהים : על
 ראשי ההרים יזבחו ועל הגבעות יקטרו תחת אילון
 ולבנה ואלה כירטוב צלה על כן תזנינה בנותיכם
 14 וכלותיכם תנאפנה : לא אפקוד על בנותיכם כי
 תזנינה ועל כלותיכם כי תנאפנה כיהם עם הזנות
 15 יפרדו ועם הקדשות יזבחו ועם לא יבין לבט : אם זנה
 אתה ישראל אל יאשם יהודה ואל תבאו הגלגל ואל
 16 תעלו בית און ואל תשבעו חיהוה : כי כפרה סדרה
 17 סרר ישראל עתה ירעם יהוה ככבש במרחב : חבור
 18 עצבים אפרים הנחלו : סר סבאם הזנה הזנו אהבו הבו
 19 קלון מגניה : צרר רוח אותה בכנפיה ויבשו מזבחתם :
 ה שמעו זאת הכהנים והקשיבו בית ישראל ובית
 המלך האזינו כי לכם המשפט כי פח הייתם למצפה
 2 ורשת פרושה על תבור : ושחטה שטים העמיקו ואני
 3 מוסר לכלם : אני ירעתי אפרים וישראל לא נכחד
 4 ממני כי עתה הזנית אפרים נטמא ישראל : לא יתנו
 מעלליהם לשוב אל אלהיהם כי רוח זנונים כקרבכם
 ה ואת יהוה לא ידעו : וענה גאון ישראל בפניו וישראל
 6 ואפרים יכשלו בעונם כשל גס יהודה עמם : בצאנם
 ובבקרם ילכו לבקש את יהוה ולא ימצאו חליץ מהם :
 7 ביהודה בנרו כי בניס זרים ילרו עתה יאכלם חדש את
 8 חלקיהם : תקעו שופר בגבעה חצצרה ברמה
 9 הריעו בית און אחריו בנימין : אפרים לשמה תהיה
 י ביום תוכחה בשבטי ישראל הודעתי נאמנה : היו שרי
 יהודה כמסיגי גבול עליהם אשפוך כמים עברתי :
 11 עשוק אפרים רצוץ משפט כי הואיל הלך אחריו :
 ואני

Cap. V.
 Sacerdotes
 & princi-
 pes populi
 imprimis
 accusat, ac
 corrupta
 religionis
 aliorum-
 que facino-
 rum reos
 agit.

12 ואני בעש לאפרים וכרכב לבית יהודה: וירא אפרים
את חליו ויהודה את מזו וילך אפרים אל אשר
וישלח אל מלך ירבוהוא לא יוכל לרפא לכם ולא
14 גהה מכס מזור: כי אנכי כשחל לאפרים וככפיר
לבית יהודה אני אני אטרף ואלק אשא ואין מציל:
אלך אשובה אל מקומי עד אשר יאשמו ובקשו פני טו

קמץ
בלא
אסף

Cap. VI.
*Inuitat eos
ad poeniten-
tiam, rur-
susque in
refracta-
rios irue-
bitur.*

1 א בצר להם ישחרנני: לכו ונשובה אל יהוה כי הוא טרף ו
2 וירפאנו ויחכשנו: יחינו מימים ביום השלישי יקמנו
3 ונחיה לפניו: ונרעה נרדפה לדעת את יהוה כשחר
4 נכון מצאו ויבוא כגשם לנו כמלקוש יורה ארץ: מה
אעשה לך אפרים מה אעשה לך יהודה וחסדכם
כענן בקר וכטל משקים הלך: על כן חצבתי בנביאים ה
הרגתים באמרי פי ומשפטך אור יצא: כי חסד
חפצתי ולא זבח ודעת אלהים מעלות: והמה כאדם
עברו ברית שם בגרובי: גלעד קרית פעלי און עקבה
8 מדם: וכחכי איש גדודים חכר כהנים דרך ירצחו
9 שכמה כי זמה עשו: בבית ישראל ראיתי שערי ריה
11 שם זנות לאפרים נטמא ישראל: גם יהודה שת קציר

א

Cap. VII.
*Queritur
statum po-
puli adeo
exulcera-
tum & de-
ploratum
esse, ut
omnem
medelam
respuat.*

1 א כרפאי לישראל
ונגלה עון אפרים ודעורו שמרון כי פעלו שקר וגנב
2 יבוא פשט גדוד כחויץ: ובלאמר ללבכם כל דעתם
3 זכרתי עתה סכבום מעלליהם נגר פני היו: ברעתם
4 ישמחו מלך ובכחשיהם שרים: כלם מנאפים כמו
תנור בערה מאפה ישבור מעור מלוש בצק ער
חמצתו: יום מלכנו החלו שרים חמת מין משד ידו ה
את לצצים: כי קרבו כתנור לבם בארכם כל הלילה
7 ישן אפהם בקר הוא בער כאש להבה: כלם יחמו
פתנור ואכלו את שפטיהם כל מלכיהם נפלו אין
קרא

מלעיל

8 קרא בהם אלי: אפרים בעמים הוא יתבולל אפרים
 9 היה ענה בלי הפוכה: אכלו זרים כחו והוא לא ידע
 י גם שיבה זרקה בו והוא לא ידע: וענה גאון ישראל
 בפניו ולא שבו אל יהוה אלהיהם ולא בקשהו בכל
 11 זאת: ויהי אפרים כיונה פותה אין לב מצרים קראו
 12 אשור הלכו: כאשר ילכו אפרוש עליהם רשתי בעוף
 13 השמים אורידם איסרם כשמע לעדתם: אוי להם כי
 נדרו ממני שד להם כי פשעו כי ואנכי אפרם והמה
 14 דברו עלי כזבים: ולא זעקו אלי בלבם כי ילילו על
 15 משכבותם על דגן ותירוש יתגוררו יסורו כי: ואני
 16 יסרתי חוקתי זרועתם ואלי יחשבו דע: ישבו לא
 על היו כקשת רמיה יפלו בחרב שריהם מזעם

א ח לשונם זו לעגם בארץ מצרים: אל חכך שפר כנשר
 על בית יהוה יען עברו בריתי ועל תורת פשעו:
 2 לייזקו אלהי ידענוך ישראל: זנח ישראל טוב אויב
 3 ירדפו: הם המליכו ולא סמני השירו ולא ידעתי
 4 הם וזהבם עשו להם עצבים למען יכרת: זנח
 עגלת שמרון חרה אפי בם ערמתי לא יוכלו נקין:
 6 כי מישראל והוא חרש עשהו ולא אלהים הוא
 7 כי שבבים יהיה עגל שמרון: כי רוח יזרעו וסופתה
 8 יקצרו קמה אין לו צמח בלי יעשה קמח אולי יעשה
 9 זרים יבלעו: נבלע ישראל עתה בין בגוים
 10 ככלי אין חפץ בו: כיהמה עלו אשור פרא
 י בורד לו אפרים התנו אהבים: גם כיהתנו
 11 בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך
 שרים: כי הרבה אפרים מזבחות לחטא היו
 12 לו מזבחות לחטא: אכתוב לו רבו תורת רבי קרי
 13 כמו זר נחשבו: זכחי הבהבי יזבחו בשר ויאכלו
 יהוה

Cap. VIII.
 Excidium
 commina-
 tur delu-
 bris, ne-
 fandi que
 ipsorum
 aris; ipsi-
 que urbi-
 bus muni-
 tiffimis,
 quibus con-
 fidebant.

קמין
 בלא אס'ף

קמין ב'ף

יהודה לא רצם עתה יזכור עונם ויפקד חטאתם
המה מצרים ישובו: וישכח ישראל את עשהו 14
ויבן היכלות ויהודה הרבה ערים בצורות ושלחתי
אש בעריו ואכלה ארמנתיה:

אל תשמח ישראל אל גיל בעמים כי זנית מעל ט א

אלהיך אהבת אתנן על כל גרנות דגן: גרן ויקב לא 2

ירעם ותירוש יכחשבה: לא ישבו בארץ יהודה ושב 3

אפרים מצרים ובאשור טמא יאכלו: לא יסכו ליהוה יין 4

ולא יערבו לזבחייהם כלחם אונים להם כל אכלו

יטמאו בילחמם לנפשם לא יבוא בית יהוה: מדה 5

תעשוליום מועד וליום חגי יהוה: כיהנה הלכו משד 6

מצרים תקבצם מן תקברם מחמד לכספם קימוש

ירשם חוח באהליהם: באו ימי הפקדה באו ימי 7

השלם ידעו ישראל אויל הנביא משגע איש הרוח על

רב עונך ורבה משטמה: צופה אפרים עם אלהי 8

נביא פח יקוש על כל דרכיו משטמה בבית אלהיו:

העמיקו שחרתו כימי הגבעה יזכור עונם יפקוד 9

חטאותם: בענבים במדבר מצאתי ישראל י

כבכורה בתאנה בראשיתה ראיתי אבותיכם המרה

באו בעל פעור וינזרו לבשת ויהיו שקוצים כאהבם:

אפרים כעוף יתעופף כבודם מלדרה ומבטן ומהריון: 11

כי אם יגבלו את בניהם ושכלתים מאדם כי גם אוי 12

להם בשורי מהם: אפרים כאשר ראיתי לצור שתולה 13

בנוה ואפרים להוציא אל הורג בניו: תן להם יהודה 14

מהתתן תן להם רחם משכיל ושדים צמקים: כל טו

רעתם בגלגל כירשם שנאתים על רע מעלליהם מביתי

אגרשם לא אוסיף אהבתם כל שריהם סוררים: הבה 16

אפרים שרשם יבש פרי בלי עשון גם כי ילדון והמתי

מחמרי

Cap. IX.
Cum profano ritu, ludis festif- que religio- nem conta- minassent, egestatem, eadem fi- liorum, vulvam sterilem, ubera a- rentia, & tantum non perpe- tuum re- pudium ipsi com- minatur.

קמ

תת

א

Cap. X.
Comparat
populum
viti fron-
dosa, sed
uvae vacue,
multisque
iporum
ingrati-
tudinem
perstringit,
suadetque,
ut relictis
vanis stu-
diis latam
verarum
virtutum
frugem
edant.

17 מחמדי בטנם : ימאסם אלהי כי לא שמעו לו ויהיו
א 7 נדרים בגוים : גפן בוקק ישראל פרי ישוה
לו כרב לפריו הרבה למזבחות בטוב לארצו הטיבו
2 מזבחות : חלק לבס עתה יאשמו הוא יערף מזבחותם
3 ישדר מזבחותם : כי עתה יאמרו אין מלך לנו כי לא
4 יראנו את יהוה והמלך מה יעשה לנו : דברו דברים
אלות שוא כרת ברית ופרח כראש משפט על תלמי
ה שרי : לעגלות בית און יגורו שבן שמרון כי אבל עליו
6 עמו וכמרו עליו יגילו על כבודו כי גלה ממנו : גם
אותו לאשור ויכל מנחה למלך ירב בשנה אפרים יקח
7 ויבוש ישראל מעצתו : נדמה שמרון מלכה בקצף על
8 פנימים : ונשמרו במורת און חטאת ישראל קוץ
ודרדר יעלה על מזבחותם ואמרו להרים כסונו
9 ולגבעות נפלו עלינו : מימי הגבעה
חטאת ישראל שם עמרו לא תשיגם בגבעה מלחמה
י על בני עלוה : באותי ואפרם ואספנו עליהם עמים
11 באסרם לשתי עינתם : ואפרים עגלה מלמה עינתם קרי
אהבתי לרוש ואני עברתי על טוב צוארה ארכיב
12 אפרים יחרוש יהודה ישדר לו יעקב : זרעו לכם
לצדקה קצרו לפי חסד נירו לכם ניר ועת לדרוש את
13 יהוה עד יבוא ויורה צדק לכם : חרשתם רשע
עולתה קצרתם אכלתם פרי כחש כי בטחת בדרכך
14 ברב גבוריך : וקאם שאון בעמיה וכל מבצריך יושד
כשד שלמן בית ארפאל ביום מלחמה אם על בנים
טו רטשה : ככה עשה לכם בית אל מפני רעת רעתכם
אוי 1 בשחר נדמה נדמה מלך ישראל : כי נער ישראל
2 ואהבהו וממצרים קראתי לבני : קראו להם כן הלכו
3 מפניהם לבעלים יזכו ולפסלים יקטרון : ואנכי
לו א 000 תרגלתי

Cap. XI.
Beneficio-
rum suo-
rum veluti
catalogum
recenset, &

קמץ ב' ק
קמץ ב' ק

תש
אחר סודק

תרגלתי לאפרים קחם על זרועתיו ולא ידעו כי

*ingratis-
dinem po-
puli accu-
sat.*

רפאתים: בחבלי אדם אמשכם בעבתות אהבה

ואהיה להם כמרימי על על לחיהם ואט אליו אוכיל:

לא ישוב אל ארץ מצרים ואשור הוא מלכו כי מאנו ה

לשוב: וחלה חרב בעריו וכלתה בדיו ואכרה

*הפסוק יוצא
יעקב*

ממועצותיהם: ועמי תלואים למשובתי ואל על

יקראו יחד לא ירומם: איך אתנך אפרים אמנגך

ישראל איך אתנך כאדמה אשימך כצבאים נהפך

עלי לבי יחד נכמרו נחומי: לא אעשה חרון אפיל לא

אשוב לשחת אפרים כי אל אנכיל לא אישפקרבך

קדוש לא אבוא בעיר: אחרי יהוה ילכו כאריה ישאג

קמץ בוק

כי הוא ישאג ויחרדו בנים מים: יחרדו כצפור

ממצרים וכיונה מארץ אשור והושבתים על בתיהם

Cap. XII.

*Eadem in
concione
pergit, nec
Israëlem
solum, sed
Judam
quoque
reum agit,
& utrisque
excidium
ac gravissi-
mas cala-
mitates
vaticina-
tur.*

א סכבני בכחש אפרים יב א

ובמרמה בית ישראל ויהודה עד רד עם

אל ועם קדושים נאמן: אפרים רעה רוח

ורדף קדים כל היום כזב ושר רבה וברית

עם אשור יכרתו ושמן למצרים יוכל: וריב

ליהוה עם יהודה ולפקד על יעקב כדרכיו כמעלליו

ישיב לו: בבטן עקב את אחיו ובאונן שרה את

*קמץ
בוק*

ה אלהים: וישר אל מלאך ויכל בכה ויתחנן לו בית

אל ימצאנו ושם ידבר עמנו: ויהוה אלהי הצבאות

יהוה זכרו: ואתה באלהיך תשוב חסד ומשפט שמר

וקורא אל אלהיך תמיד: כנען בידו מאזני מרמה

לעשק אהב: ויאמר אפרים אך עשרתי מצאתי און

לי כל יגיעי לא ימצא לי עון אשר חטא: ואנכי יהוה

אלהיך מארץ מצרים עד אושיבך באהלים כימי

מועד: ודברתי על הנביאים ואנכי חזון הרבתי וביד

הנביאים

12 הנביאים אדמה: אמגלעד און אה שוא היו בגלגל

שורים זבחו גם מזבחותם כגלים על תלמי שרי: ^{ש כאן}

13 ויברח יעקב שרה ארם ויעבד ישראל באשה

^{הפטרות וישלח}

14 ובאשה שמר: ובנביא העלה יהוה את

^{כמנהג אשכנז}

טו ישראל ממצרים ובנביא נשמר: הכעים אפרים

המרוורים ורמיו עליו יטוש וחרפתו ישיב לו

א יג אדניו: כדבר אפרים רתת נשא הוא

^{Cap. XIII.}

^{Rursus po-}

^{pulo corru-}

^{ptum Dei}

^{cultum,}

^{polluta sa-}

^{ora, mul-}

^{taque alia}

^{crimina}

^{objicit:}

^{poenitenti-}

^{bus autem}

^{veniam,}

^{gratiam,}

^{& plenam}

^{salutem}

^{pollicetur.}

2 בישראל ויאשם בבועל וימת: ועתה יוספו

לחטא ויעשו להם מסבה מפספס בתכונם

עצבים מעשה חרשים כלה להם הם אמרים

3 זבחי ארם עגלים ישקון: לכן יהיו כענן בקר

וכטל משכים הלך כמץ יסער מגרן וכעשן מארבה:

4 ויאנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים ואלהים זולתי

ה לא תדע ומושיע אין בלתי: אני ידעתך במדבר

6 בארץ תלאובת: כמרעיתם וישבעו שבעו וירם לבם

7 על כן שכחוני: ואהי להם כמו שחל כנמר על דרך

8 אשור: אפגשם כדב שכול ואקרע סגור לבם ואכלם

9 שם כלביא חית השדה תבקעם: שחתך ישראל כי

י בי בעזרך: אהי מלכה אפוא ויושיעה בכר עריך

11 ושפטיך אשר אמרת תנה לי מלך ושרים: אתן לך

12 מלך כנפי ואקח בעברתי: צרור עון אפרים

^{קמין בוק}

13 צפונת חטאתו: חבלי יולדה יבאו לו הוא בן לא

14 חכם כיעת לא יעמד במשבר בנים: מיד שאול אפרם

ממות אנאלם אהי דבריך מות אהי קטבך שאול נחם

טו יסתר מעיני: כי הוא בין אחים יפריא יבוא קריסרוח

יהוה ממדבר עלה ויבוש מקורו ויחרב מעינו הוא

א יד ישסה אוצר כל כלי חמדה: האשם שמרון כי

^{Cap. XIV.}

^{Hortatur}

^{ut conver-}

^{tantur ad}

מרתה באלהיה בחרב יפלו עלליהם ירטשו והריותיו

לו ב 2 000 יבקעו

קמין בוק

2 הפטרה
וילך וגם
3 לפי באב
במנחה

4 קמץ כוק

שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי
 קחו עמכם דברים ושובו אל
 יהוה אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב וישלמה
 פרים שפתינו: אשורי לא ושיענו על סוס לא נרכב
 ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידיו אשר
 בך ירחם יתום: ארפא משוכתם אהבם נדברה כי שב ה
 אפי ממנו: אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה ויר
 שרשיו כלבנון: ילכו יונקותיו ויהי כבית הודו וריח לו
 כלבנון: ישבו ישבי בצלו יחיו רגן ויפרחו כגפן זכרו
 כין לבנון: אפרים מרח לי עוד לעצבים אני ענית
 ואשורנו אני כברושר ענן ממני פרה נמצא: מי חכם י
 ויבן אלה נבון וירעם כי ישרים דרכי יהוה וצדקים
 ילכו בסופשעים יבשלו בם:

Dominum
 & Salva-
 torem
 suum, pra-
 scripta
 confessionis
 & depre-
 cationis
 formula.

LIBER JOELIS,
 HEBRAICE יואל
 CAPUT I. א

דבר יהוה אשר היה אל יואל בן פתואל:
 שמעו זאת הזקנים והאינו כל יושבי
 הארץ והיתה זאת בימיכם ואם בימי אבותיכם: עליה
 לבניכם ספרו ובניכם לבניהם ובניהם לדור אחר:
 יתר הגזם אכל הארבה ויתר הארבה אכל הילק ויתר
 הילק אכל החסיל: הקיצו שכורים וכוו והיללו כל ה
 שתי יין על עסי כי נכרת מפיהם: כי גוי עלה על
 ארצי עצום ואין מספר שני שני אריה ומתלעות לביא
 לו: שם גפני לשמה ותאנתי לקצפה חשף חשפה
 והשליך הלבוע שריגיה: אלי כבתולה חגרת שק
 על

Ap jejunis
 & planctus
 populum
 vocat, quo
 Deum of-
 fensum pla-
 care, pra-
 sentemque
 cladem &
 excidium
 avertere
 queant.